

Ünnep után a szívek városában.

Elmult az ünnep, újra köd ülte meg a várost és úgy látszott, hogy minden mozog a régi kerékvágásban. Újra mindenki magára vette az igát és a robotos napok morzsolása mellett várta a jobb idők jöttét. Sokan-sokan talán már a feledés függönyét is kezdik leereszteni a tízéves évforduló nagyszerű emlékezése előtt.

Mi azonban megállunk a rögeszűn és újból visszatekintünk és szívünket melegség járja át a gondolatra, hogy ismét láttuk ezt a várost olyannak, amilyennek mindig szeretnők látni szépnek, kedvesnek, melegnek, érezni tudónak. Lakóit is más szemmel, lélekszemekkel tudjuk látni, amidőn szép elgondolásokért, egymás szeretetéért, segítéseért lelkesedni tudnak.

Láttuk Salgótarján egész társadalmát a diszközgyűlésen egymás mellett szorongva. A vállalatok embereit, akik nem tudják mikor áll meg teljesen egy-egy üzem és mikor mennyi emberüknek kell azt mondani nincs tovább kenyér, elmehettek. Hogy mit érez ilyenkor egy-egy vezető, szívvel bíró ember csak az tudja, aki velük sokat érintkezik, akik előtt kitárt könyv a gondolatuk, az érzésük. Láttuk a „gazdag” Salgótarján kereskedőit, akiknek szónoka könnyes ünnepségről beszélt, mert alig van közöttük, akinek a redőnye félig le ne volna huzva. A diszközgyűlésnek otthont adó iparosság megélhetési gondjai pedig ott voltak felírva a gondbarázdált arcokra. A folytonos fizetés-redukcióval küzdő tisztviselősztya s a munkátlanság mindent elborító réme előtt álló munkásság tömört sorai fölött mintha köd ter-

jengett volna, a bizonytalan kétséges jövő felhője.

És mégis ezek a komor sorok, amelyekkel szemben a pódiumon a jubiláns város jubiláns polgármestere vezette a városi főtisztviselők sorát az elnöklő asztalhoz, egymásután állították fel a szónokokat, akiknek megnyilatkozásai tele voltak e város iránti büszkeséggel, lakói iránti szeretettel, a jövő iránti bizalommal. Mindenki minden áldozatot ígért, ami e közös szent gondolatokért csak tenni képes. Nem volt különbség foglalkozási ág és társadalmi rétegek között: a gyárigazgató megkapó színekkel konturozta a multat és a munkások dalárdája lelkeket megkapó hangon énekelte az imádságos hitet Magyarország feltámadásáról.

Egy volt mindenki hitben reménységben.

Mi tette ezt és mi teszi képpé Salgótarjánt, hogy nagy események idején vissza-vissza térjen az egymás szemébe nézéshez, az egymás kezének fogásához?

A közgyűlési terem első sorait a város hölgyei töltötték meg. Jó részük magyar ruhában. Ezek a sorok a szónokok beszédjei alatt is minden érzésváltozásánál, minden szépre, jóra utalásnál először kezdtek hullámszerűen és első könnyek is itt csillantak meg az elveszett Tatra emlékei.

A polgármestert köszöntő eszperes a diszpolgári oklevelet koszorúnak mondotta, amelynek leveleit azonban egy szív világítja meg és melengeti. Egy asszonyszív. A feleségé!

Ahogy visszagondolunk a közgyűlés soraira, néhány nap kékelni

kezdő kódén át, az első sorokban ilyen szívek sokaságát látjuk. Egyes sorokban, szép, piros asszony szíveket. Elöl a polgármesterné nagy-nagy messzire a menházutcai ebédoztásig is melegítő piros szíve és utána tömört sorokban végig a termen, az utcán, a városban a palahányó dombokig, ahol rongyos ruhában, zsákdarabokba csavart égett lábu asszonyok, kik kezükkel kaparják a kevés ép szemet, sziv-sziv mellett küzd, érez, szeret és vigyáz.

Ezek az asszonyszívek, amelyek szeretetsomagokat lopnak sötétszobák tört lábu asztalaira, amelyek fagyott kis lábakra cipőcskét huznak a Megváltó születésnapján, amelyek ott virrasztanak egyaránt az üressé vált pult fölött, a kongó műhelyben nyújtják kezüket a csüggedt mesternek s akik annyiszor mentik meg a kétségbeeséstől a munkásférjeket — ezek a szeretetben égő asszonyszívek

varázsolták újra a szeretet városává a gyűlölet városát.

Ezek miatt lett elfeledve ott minden, ami bánt, ami elkeserít s látta mindenki e várost szépnek, jónak, melegnek, mert a parancsnokságot átvette újra a vérző, könnyező, mégis mindent megbocsátó asszonyszív.

A szívek városának diszközgyűlése az imádságunkkal fejeződött be. Mindenki meghatva, tele lélekkel, homályosuló szemmel énekelte — de tul a dalárda összeolvadó szolamain, tul a férfiak sóhajás hangjain egy gyönyörű női soprán szárnyalt az égi trónus felé: Isten áld meg a magyart! Vitte, emelte e hang a salgótarjáni piros asszonyszívek légiját. Ha egyetlen férfit sem hallgatott meg a jó Isten, akik órákon át beszéltek a szíveknek ezt a vezérszónokát egész bizonyosan meghallgatta az, aki mindnyájunk sorsát igazítja. Sz. I.

A 25-sők emlékünnepeyén lobogott a fáklya...

A volt cs. és kir. 25-ik (losonci) gyalogezred salgótarjáni emlékmű bizottsága a tavasszal felavatandó emlékmű javára az Ipartestület helyiségeiben táncal és sorsolással egybekötött műsoros estélyt rendezett az elmúlt szombaton.

Ez a beszámoló úgy hangzik, mint annyi szokásos meghívó szövege. És mégis más és mennyivel többet mond! Elmeséli, hogy volt egy ezred, egy hősi gyalogezred nótáskedvű, docos fiukkal és Losoncról, Istenem Losoncról indult el 1914 nyarán véres esztendő felé. Dalos ajkkal, keményen indult el a sok duzzadó remény, de elhervadt a vad zivatar perzselő tüzeiben. Sok 18 évre, sok 50 esztendőre borított örök szemfedőt Galiciában, Wolhyniában, tiroli Karsztokon, véres Szerbiában a Halál angyla. Ezeknek a dicsőöknek emlékére jöttünk össze január 30-án. Sok 18 év, sok 50 esztendőre

tendő alussza örök álmát régen azok közül, akik Losoncról elindultak és nem jöttek vissza soha többé. Istenem, egy nemzet tragédiája van abban, hogy Losoncról indult el az ezred és az élők sem térhettek vissza Losoncra. S hogy egyszer visszatérhessenek, azért jöttünk össze hívó szavukra. Mert sokan jöttünk össze, annyian, ahány szomorúsággal csordultig telt magyart, ilyen szent ügy megérdemel. És a 25-sők emlékünnepeyén fellobogott a fáklya. Gáriel Antal karnagy vezénylese mellett a bányatársulati zenekar lelkes Csokonay nyitánya mindjárt megfogta a szíveket. Dr. Pogány József, a „Közszégi Közlöny” szerkesztője izzó magyarságával így köszöntötte az egybegyűlt, hatalmas vendégsereget:

PROLÓG.

Tizenhét éve. Nyár volt. Kinn a földön Dohogva, zugva dolgozott a gép

„A MUNKA” TÁRCÁJA

Találkozás a Czucor-utcában.

Irtá és a 25-ös estélyen felolvasta:
Komáromi János.

Többször el szoktam csatangolni a Ferencvárosnak abban a részében, melynek házai a Vásárcsarnok körül várnak lebontásra. Különösen estétajt járogatok szívesen erre, mikor a lecsúszott nap véresre festi az eget s küllőit kivetíti a Gellérthegy mögül föl, föl, a firmamentum legfetejéig.

Ilyen alkalmakkor mindig elvágok valamerre.

Szeretnék ott lenni valamely dél-orosz város szélső utcájában, mely térsen torkollik bele a környező pázsitba s mialatt ijesztő hályogszínben tükröznek az utca ablakai, az egyik ház ablakából piros főkötős leány könyököl ki s látszik rajta, hogy szívacsaró buval vár valakire... Az utca pedig halott.

Tegnapelőtt este meg az járt az eszemben, hogy ideje lenne ellátogatni egyszer Kassa városába. Regeteruszká állomásánál szállna föl az ember, hol mély völgy kanyarodik a Dargó táján s ahol alig szuszog csak fölfelé a személyvonat. Aközben állhatjuk magunkat konokul, hogy a kassai pályaudvaron egy ismerős leányzó fog várni bennünket. Tudunk kéne pedig, hogy régezzel asszony lett az egykori kassai kislány...

Ilyen kussa gondolatok közt men-

tem-botorkáltam tegnapelőtt is a Czuczor-utcában, közel a Vásárcsarnokhoz, amikor tizenhárom esztendő után először találkoztam Barcsa hadnaggyal. Az utca tulsó felén ment Barcsa hadnagy, fiatal-asszonyt vitt a karján, aki erőlesen, összeszorított apró ököllel magyarázott neki, Barcsa hadnagy viszont engedelmesen lehajtott fejjel ment a takaros menyecske oldalán. Egyetlen szónyi ellenetése nem volt.

De talán nem is lehetett.

Barcsa hadnagyot a háboru negyedik esztendejében láttam utoljára. Késő őszre fordult már az idő s a szabadságra hazakerült katonák egyre aggasztóbb hírekkel tértek meg a harcterekről. Éreztük mindnyájan, hogy rossz vége lesz a dolognak.

Azóta seim láttam Barcsa tartalékos hadnagyot.

Azon a régi őszön futárszolgálatot teljesítettem a Bécs—Kassai vonalon. Többszörös zárú, apró kizitáskával utazgattam rendszerint, melynek tartalmáról fogalmam sem volt. Csak sejtettem, hogy katonai titkokat rejtett magában. A táskát a bécsi hadügyminisztériumban csukják be, a szemem előtt, a kulcsát visszatartották ugyanott. Utközben aztán, ha jelentkeztem Pozsonyban, a komáromi várban, Budán, Miskolcon és Kassán a katonai parancsnokságon egy-egy hasonló kulccsal nyitották föl a kizitáskát. Valamennyi helyen hét lakat alatt őrizték a kulcsot.

Azon az éjszakán a dargói völgy-szorulatban Kassa felé dohogott velem a

személyvonat. Szuszogott és lihegett, mert a Dargó körüli kanyarulatban meredek a kapaszkodó. Kint sűrű éjszaka hallgatózott. Lehetett úgy tizenegy óra éjféli előtt.

Máskor külön fülkében utazgattam, melynek ajtóüvegére „Futár!” fölírás volt kiragasztva. Itt azonban az északi hegyek között, már elmaradt a különfülke is. Vigyáztam, hogy ne nyomjon le az álmom. Balkezem a táská fogantyuján pihent állandóan.

Lihegett a vonat az őszi fekete-ségben.

Termeskocsiban lestem a percek és negyedórák mulását. A sarokban huzódtam meg s a vonatkerék ütemeire katonanóták szongtak a fülemben... Csaknem egyedül voltam.

Apró olajmécse próbálta szétverni a kocsi éjszakai színeit. Két utitársam akadt mindössze a szemközti sarokban, tulfelől. Egy rokokoszenves arcú néni meg egy tizenhét év körüli leány. Az volt a gyanum, hogy az asszony édesanyja lesz a kisasszonynak.

Legénye—Alsómihályi körül szálltak föl valahol.

Olykor egy-egy szót váltottak halalkan. Továbbeszuszogott a mozdony s ök ketten hallgattak. Nagy éjszaka volt az!

En pedig egyre többször feledkeztem a leányon. Mert szép volt. De a bundácskából ugyszólván csak két szemöldökének fekete ívét, csillogó szeméit meg a litos orrát tudtam kivenni a félhomályon át. Tudniillik nem fűtöttek

még, pedig odakint telet várt már az éjszaka.

Akkor történt, hogy váratlanul Barcsa hadnagy nyitott rá a termeskocsira. Valahol Szalánc táján.

Ahogy megpillantott volna, ölelésre tártá karjait s nagyot kiáltott:

— Szervusz, régi barátom! Honnét és merre?

— Katonai futár vagyok Bécs és Kassa között, — szóltam csöndes hangon. De észrevettem azért, hogy anya és leánya fölfigyelt ránk hirtelen.

Barcsa hadnagy meglegedve csapott egyet a vállamra:

— Fő, hogy mindmáig életben tartott az Isten... Nagy dolog ez, pajtás!

Azzal rendezkedni kezdett. Mert két súlyos táskával is lihegett be utána valami vasutas-külsejű ember.

Barcsa hadnaggyal valami négy esztendeje nem találkoztam már azon az őszön. Önkéntesi időnket együtt szolgáltuk le Ferenc József katonavilágának legutolsó teljes esztendejében s ahogy leszereltünk volna, kezelt fogtunk egymással testvérmódra. Azóta nem kerültünk össze többé. Mikor később hadbahirvott a király, más-más csapattesthez vonultunk be. Most aztán, egész véletlenül, összehozott bennünk ez a nehéz éjszaka.

A vonat megdőccent s nekilodult a sűrű borulatban. Barcsa hadnagy akkorára kész volt a rendezkedéssel s neki-helyezkedett, miután előbb ledobta kurtá bundáját is. Pödürt egyet apró és hetyke bajuszán s a kezét összedörzsölte:

S mint hangyabolyból ugródult elő
S örömmámorban hullámozott a nép.

A háborúnak véres hire minket
Fellelkesített, jó kedvben talált,
Ki tudta akkor mit hoz ránk a sors,
Jobb életet, vagy gyászosabb halált.

A városokban katonákkal teltek
A laktanyák mind, utcák és terek
Losonc városba nótaszóval ment be
Sok, sok ezer vidám palóc gyerek.

Egy-két nap és már indult is az ezred
Virág, bokréta mind amerre ment,
Dalolva indult akkor a csatába,
A huszonötös híres regiment.

Dicsőség, hírnév gyűlt ott zászlajára
Amint az idő oly lassan haladt,
Aspern emlékéhez hívek maradtak
Az Isonzónál és Lemberg alatt.

Galiciának fullasztó homokján,
A Drina mellett és messze délre lent
Ott járt a tűzben, ott küzdött halálig
A huszonötös híres regiment.

És jött a vég, a gyászos ismeretlen
Féreg rága a büszke, régi fát
És meg kellett még azt is érni, hogy
Nem akartak már látni katonát.

Aztán nem látták és e szörnyű szónak
Szomorú vége, gyászos vége lett,
Ezért van az, hogy cseh határ vonul most
Itt Tarján mellett, Somoskő felett.

De él az emléki! Es már nemsokára
Pár hó telik el még addig talán
Ott lesz a hősi emléktábla fenn
A Fő-utcán a templom oldalán.
Ott álljon meg az özvegy és az árva
Zokogja el minden nagy bánatát
És zokogása tülköl a határon
Meghallják ők is még majd odaát.

Kalaplevéve járjon minden ember
S gondoljon rá, aki arra ment,
Mert feltámad még nemsokára újra
A huszonötös híres regiment.

A zöld hajtókás házi ezredére
Kedves Losoncunk nem hiába vár,
Felhangzik majd a kürt, a Dicsőítő
A Kakastorony meg a gácsi vár.

Örömmel lesz az széles e hazában
Virágosság leszén völgyön és hegyen,
Szabad lesz ismét szép Nógrád megyénk
Egy nagy országban. Isteni Úgy legyen!

A sokszor diányertes acélgyári da-
lárdá Ursutz József karnaggyal az élén
2 gyönyörű dallal öregbített régi hirne-
vét. A Vág völgyébe aztán el bennünket,
a Tátra alján kanyargó, most idegennek
csobogó, gyönyörűsége Vág völgyébe.
Komáromy János kemény, magyar feje
komolyodott élénk aztán a színpadról.
A Petőfi és Kisfaludy társaságok illusz-
tris tagja lejött Tarjánba, — maga is se-
besült harcibeli édes egy koma, — hogy
zengzetes, kifejező nyelven áldozzon az
elesett kedves bajtársak emléké előtt.
„Találkozás a Czuczor-utcában” című,
magyar színektől ékes novellája egy komor:

— Egyszer hallottam valahol, hogy
súlyosan sebesültél pajtás...

— Igen, — szóltam rá kelleltenül,
mert a régi emlékek bura hangoltak
minden alkalommal. — Azóta is huzom
a ballábamat.

A régi barátsággal hajolt közelebb
hozzám s mosolyogva szólt:

— Örülj neki, legalább be vagy
biztosítva... De én? Istenem-Atyám, hét
ország földjét verekedtem végig!

S elmondta futtában, hogy ott le-
génykedett az első nyárvégi csatákon,
verítkezett Limanovánál, végig nyomo-
rogta a Kárpátok minden szennyyét, nem
hiányzott Görögicénél sem s végül Tirol
határhavasaira rendelték ki. Ott volt csak
ágyúzás, hogy szétverte a felhőket! Az-
tán komolyra esett le a hangja Barcsa
hadnagynak:

— Az egészben az a legaggasztóbb,
pajtás, hogy észrevétlenül elvadászunk a
rendes emberektől. Én például allig ta-
lálom már magamat, ha urileánnyal ke-
rülök szembe...

Feltűnt másodsor is, hogy Barcsa
hadnagy szavaira kíváncsian figyelt föl
anya és leánya. Valószínűen azért csak,
mert unatkozhattak a vonaton, melynek
mozdonya nehéz fújtatással furta magát
előre a kapaszkodón. Négyen ültünk
mindössze a termeszkocsi, az olajmecs
alig erőlködött már a vastag éjszakával.
Barcsa hadnagy azt magyarázta éppen,
hogy másnap délelőtt jelentkeznie kell
Kamán s akkor sőhajtott egy mélyet:

— Meg kéne házasodni, pajtás!

nagy éjszaka emléket dobta a szívünkbe,
Barcsa hadnagy édes-bus történetét.

Kruntorád Imre „Csak egy éjszakára”
című Gyóni versét, majd Csányi Medárd-
nak erre az alkalomra írt költeményét
szavalt. Az a mély érzés és erő, ame-
lyet e két gyönyörű költeményből kiho-
zott, lángra lobbantotta a lelkesedés tü-
zét s az ihletett lélek hangját, ihletett lel-
kek hallgatták. „Öreg csontok vigassága.”
Dajjáték. Szilárd János írta. Játsozták,
nem, imádkozták: Dr. Wanka Dezsőné,
K. Kraft Aladár, Szabó István, Hegedűs
Gy., Gál F. és Gábor cigány bandája. — A
sirva vigadás könnyfakasztó nótája volt
ez a kis dajjáték. Belopódzott az ember
szívébe s annyira, de annyira megmoso-
lyogtatott, hogy aztán vettük észre, tele
van a szemünk fájdalmas könnyekkel.
Hej kedves rózsásarcu Örsze, hej kedves
Esván és János gazdák, hej jó Vajsz
kocsmáros, melyik magyar zsalugáteres,
zsufedelű ház, akácos udvar eresztett el
benneteket, hogy idehozza a szeplőtelen
paraszti szívet, azt a bornozgatás közben
bőbeszédű, kinyílt, nagy piros szívet, ahol
oltár a haza. Mintha ott született volna,
ki tudja, hol születettek volna, hiszen
annyi ilyen magyar falu, álmodik a ró-
nán... Dr. Wanka Dezsőné, K. Kraft

Ebédeltetés a Menház-utcában.

A Menház-utca egyik régi sebe volt
mindig a városnak. Rendezetlen, hepe-
hupás lejtőjén piszkos csatornalé szívár-
gott le a Fő-utca felé is a két oldalán
álló viskók sem igen voltak díszére még
a régi Tarjánnak sem.

Végre az elmúlt év folyamán ennek
az utcának a rendezése is megkezdődött.
A csatornázása elkészült, kövezése még
munka alatt van, de az utca két oldalán
már rendezettebb, csinosabb házak is
emelkedtek és minden remény meg van
arra, hogy ez az utca is bekapcsolódik
ez évben a rendezett Salgótarján utca-
hálózatába.

Ezen az ujjászülető, még ma föld-
hányásos, de holnap már kicsiszolt, ki-
szépült utcán indultunk el vasárnap dél-
ben, hogy az utca végén emelkedő men-
házhoz jussunk.

Itt folyik le a város polgárainak
adakozásából, de különösen a nőegyletek
agitációja folytán összegyűjtött természet-
beni adományokból a szegények ebédel-
tetési akciója.

Még alig van féltizenkettő, de a
Menház sötétszürke épületének folyosói
már tömve vannak az ebéd kiosztására
várakozókkal.

Bent a konyhában a hatalmas tűz-
helyen lábasokban és kondorokban föl
az inycsiklandoztató gulyásleves.

A tűzhely közelében találtuk Kis
Lajosné a Szent Erzsébet Nőegylet el-

Aladár, Szabó István, Hegedűs Gyula,
Gál Feri köszönjük ezt a szép estét.

Négy derék magyar fiu, feszülő zsi-
nóros attilában olyan volt, Lantos F. Lé-
vay B. Kertay F. és Lugossy I. mint Tinódi
Lantos Sebestyén egykoron. Még a nótá
is olyan szomorúan sirt az ajkukon, még
a lant is olyan busan kesergett kezükben,
még a tárogatójuk is úgy panaszkodott,
mintha végvári hős vitézeknek nótázgat-
tak volna szétszaggatott, letiport hazáról.
De az ősi keserűségből is kivirrasztott a
remény: nagy lesz, szép lesz, dicső lesz
ujra — Magyarországi Kedves regős ba-
rátaink járjatok be minél sűrűbben ezt a
szomorúságba borult országot és oszlas-
sátok a felhőket reménytelen szívekből.
Majd a 25-ös induló zugett fel, a nagy
lelkesedésben kétszer is felzúgott, Gáb-
riel Antal karnagy ifjui szívvél dirigálta
pompás zenekarát. Masirozott az ezred
Losonc utcáin. Megelevenedtek a régi
nagy idők s sok volt 25-ösnek lángba
borult az arca, ököibe szorult a keze.
Régen volt, régen volt és nikior lesz újra.
A sok értékes nyeregménytárgy kisorso-
lása után táncra perdült a lelkes fiatalok
és roppla a csárdást kivilágos virradatig.
Felemelő emlékekkel távoztunk a 25-sők
ünnepségéről.

nőknőjét és Nederland Gyulánét az
egyesület alelnőknőjét. Éppen egy tányér-
ből az étel jóságát ellenőrzik s a kiosztá-
sra tétetik meg az előkészületeket. Ma-
gunk is mihamar egy tányér párolgó gu-
lyást kanalazva dicsérjük a finomat.

Szíves felvilágosításukból megtudjuk,
hogy az ebédeltetési akciót november fo-
lyamán a MANSZ kezdte meg Förster
Kálmánné uttörő kezdeményezésére. Ja-
nuár elején vette azt át a Szt. Erzsébet
Nőegylet és a jövő vasárnapig vezeti,
amidőn ismét a MANSZ veszi át. Jelen-
leg 226 adag kerül minden délben kiosztá-
sra. A jelentkezőket előbb nyilvántar-
tásba vétel végett a szegény osztályhoz
utastják, családi és egyéb körülményeit
az ezen munkálkodó hölgyek felderítik s
csak ezután sorozzák be az ellátandók
közé.

A nehéz és sokszor, hálátlan mun-
kát végző Kis Lajosné elnökő és a min-
den önzetlen munkában részes Nederland
Gyuláné kérdéseinkre minden ér-
demet elakarnak háritani maguktól, pe-
dig csak az ott megfordulóktól kell meg-
kérdezni s a vezetés tapintatát mégis
erélyes és eredményes munkáját kell
megszemlélni, hogy tisztában legyünk e
két nagy szívű asszony munkájával. Al-
dani és magasztalni fogják őket Salgó-
tarján szegényei, éhezői.

Mindketten kiemelik Galgó József-
nének a szegényügyek vezetőjének érde-

meit, aki nem lankadó buzgalommal és
nemes kitartással tesz meg mindent az
ügy sikere érdekében.

Nem győzik hangsúlyozni Partényi
Béla egyesületi titkár érdemeit, aki kü-
lönösen a nyers anyag beszerzése [körül-
szerzett és szerez érdemeket, valamint
Králik Rezsőné menházi gondnoknő fá-
radhatatlanságát, aki mindig ott van,
mindenkit helyettesít és nagy-nagy része
van a fenakadás nélküli munkában.

Nehéz volna felsorolni még a sok
lelkes asszonyt, akik részint a MANSZ
kebelében, részint a Szt. Erzsébet Nőeg-
ylet kebelében ennek a gyönyörű ember-
baráti akciónak támaszai, a szegényügy ka-
tonái. Salgótarján társadalmá sohasem
tudja ezt a munkát meghálálni!

Amint az ebédosztás megkezdődött
kimintunk a folyosón várakozó szegények
közé. Csupa sápadt elnyűtt arc. Vagy
öreg asszonyok, vagy egész kicsiny gyer-
mek. Férfi egy sincsen. Türelmesen
várják kezükben az utalványcédulá-
val, hogy rájuk kerüljön a sor.

Amint rájuk nézünk, eszünkbe jut
Galgó Józsefné kedves elbeszélése egy
szegény asszony jó szívről. Dombai Gé-
záné munkásszásszony a múlt évben zseb-
kendőbe kötve talált az utcán hat pengő
harminc fillért. A rendőrség hiába hir-
dette, nem jelentkezett a tulajdonos, úgy
hogy tulajdonává vált a pénz. Most ez a
szegény, igen rászoruló asszony elhozta
a menházi ebédeltetési akció céljaira ezt
a pénzt, mondván szegény vesztette el,
éljenek belőle a szegények. Ime a sze-
génység áldoz a szegénység oltárán.

Egymásután megszólítottunk néhány
apró legényt meg kis leányt, öregasszonyt
a tömegből. Egyforma válaszok: Árvák,
vagy munkanélküli apa, szénhányásra járó
vagy beteg anya, sok-sok kis testvér. De
még az egyforma szegénységben is meg-
ható egy gyászruhás kisleányka Jekkel
Margitka, akinek édesanyja délelőtt halt
meg, nincs koporsója, de jönni kellett
zokogva az ebédért, mert az özvegy apán
kívül két testvére várja azt otthon...

Egyformán dicsérik az ételeket, ami-
ből mindennap egy-egy tál meleg levest
és kenyeret visz kiki háza. Husleves,
lencse leves, bableves, tüdőleves stb.
váltakoznak az adományok beérkezése
szerint. A kis Pinter Pista szerint, akinek
nyolc testvére és rokkant apja várja ott-
hon a meleg levest, minden leves nagyon
jó, de csak tiszta edénybe adják.

Ahogy visszanezünk elmenetben a
nagy szürke épületre, amelyből most raj-
zanak ki a levest hazavivó gyermekek,
asszonyok, — úgy érezzük, hogy itt szé-
kel most Salgótarján egyik szeretetköz-
pontja, amelyből érző és önfeláldozó női
lelkek árasztják szívük melegét e város
elesettjeire.

Áldja meg őket érte az Isten.

Sz. I.

Ezen a keserű sóhajtáson moso-
lyogni kezdett a leány. Ettől az egyetlen
mosolyától mintha derengeni kezdett volna
a homályban vergődő termeszkocsi.

Vesztére éppen akkor tévedt oda
a szeme Barcsa hadnagynak is. Pillanatig
összenézett a hadnagy meg a leány s
Barcsa, aki csak ekkor vette észre a
kisasszonyt, szinte megmereedt. Aztán,
ahogy magához tért volna első ámulatából,
meglökött a könyökével s így szólt fél-
hangon:

— De helyes hajadon!

S nyomban hozzátette:

— Azt hiszem, feleségül fogom
venni.

— Ne csinálj botrányt, — csilla-
pítottam zavartan. — Hátha menyasz-
zony már!

Barcsa hadnagy fölénnyesen intett le:

— Nem számít.

A leány, aki alighanem kivette fél-
füllal a beszédünket, mosolygott, egyre
mosolygott Barcsa hadnagy felé. Lehet
azonban, hogy csak mi képzeltek így.
Hiszen olyan volt az arcocskája, amely
szüntelenül mosolyra csintalankodott.

Barcsa hadnagy nem is késlekedett
sokáig. Felállt s a kardját kezdte felcsa-
tolni. Ingerülten szóltam rá:

— Az Istenért mi van veled?

— Semmi, — válaszolt kissé fog-
hegyről, — csak megfogom kérni a kezét!
Azt hittem megbolondult.

Barcsa hadnagy azonban cseppet
sem törődött velem, ahelyett megbígy-

gyesztette kissé homlokába nyomott sip-
káját s mielőtt magához térhettem volna,
már ott állt a mama előtt. Összecsapta
diszkrétén a két sarkát, meghajtotta ma-
gát keveset s nem minden önértet nél-
kül kezdte:

— Bocsánatot kérek, nagyságos
asszonyom, hogy e kissé szokatlan mó-
dot vagyok vakmerő igénybe venni...

Nem hallottam többet, mert hosz-
szat sikított a vonat, tehát valami állo-
más felé közeledeztünk Talán Regete-
ruszka felé. És azt láttam, hogy a mama
biccent, a leány pedig félénken huzódik
össze a bundácskájában.

S kezet adtak neki mindketten.

Barcsa hadnagy — a termeszkocsi
tulsó végében — nagyott sóhajtott ekkor:

— Elmondom őszintén, nagyságos
asszonyom, mint áll pillanatnyi hely-
zetem...

Mama és leánya újból fölfigyelt. A
vonat zakatolásán át itt-ott hallottam
csak egy szót, de kivettem azért, hogy
Barcsa hadnagy elbusult hazatlansága
miatt panaszkodik keservesen. Hogy most
is egyik frontról a másikra utazik s
hogy e mondhatatlan árvaságában sze-
retne felülvilágítani a boldogságtól, valahány-
szor egy tiszta leánnyal sodorja össze a
véletlen.

Rég elhagytuk Regeteruszkát is és
Barcsa hadnagynak mind-suttogóbbra vált
a szava. Hiába hegyeztem volna tovább
is a fületem, úgysem tudtam volna kihá-
mozni semmit.

Az ablaküvegen át belenéztem a

didergő éjszakába. S a sűrű feketeségen
át úgy tetszett akkor, mintha messze
jobbfelel csillag pontsor jönne felénk.
A kassai állomásnak kellett lennie vala-
hol abban az irányban.

A vonat még mindig lihegett, el-
hagyva már a Dargót. Sziszegve, nagy
erőlködéssel.

Kietlen, nagyon kietlen volt az a
negyedik háborús ősz. A katonák, akik-
nek kurta szabadságra sikerült szert ten-
niük, mind-nyugtalanítóbb híreket hoztak
a harcokokról. Nem volt már egyéb vá-
gya az embereknek, mint meghuzódni
csöndben valami kis családban. Minden
fiatal tisztnek csak egy reménykedése
maradt már: hogy hamarosan vége lesz
a háborúnak és akkor — annak rendje
szerint — beköti a fejét valamelyik kis-
lányának És soha-soha nem fognak el-
válni azontul.

Közel volt már Kassa város, ami-
kor Barcsa hadnagy hangjára figyeltem föl:

— Medd g utaznak, nagyságos asz-
szonyom?

Anyá helyett azonban a leánya
felelt:

— Szepességiek vagyunk...

S megnevezte a városkát is, ahol
laktak.

Kis csönd támadt most. S akkor
valami egészen szokatlan és vakmerő do-
log következett.

Barcsa hadnagy ugyanis közelebb
hajlott a mamához s mondott neki vala-
mit. De föltűnő halkán. A mama abban
a pillanatban felkapta a szemöldökét, a

Üzenet.

Írta: Csányi Medárd, Endre.

Az ünnepély vége, vége már a tapsnak, de a magyar hősök tölelek ünneplők még mást is akarnak... Imát is akarnak.

Imát a hazáért, imát szabadságért, imát a felvidék minden magyarjéért, minden városáért, minden falujáért.

Imát a kenyérért, imát a békéért, imát, — imát, — imát minden magyar hősnek kiontott véréért.

Ök üzenik nektek eme ünnepélyre: „Mi elmentünk messze, fel a magas égbe, de a lelünk fele itt maradt Tarjánban köztetek... örökre. Ohl hogy olvastátok — még annak idején — a „Höfer jelentést” s nem adta fel soha, szívetek a reményt.

Pokol jött a földre s mi álltunk eleje, hogy meg ne változzék hazánknak térképe.

Es mégis „valaki” végül kijelenti: „Nem akar e honban több katonát látni!” Ti hősök! Vitézek! Ós Hungáriának a büszkeségei, titeket „valaki” nem akart már látni...???

Hát most megláthatja — meg az a „valaki” — ezt a csonka hazát, amelynek fenyvesét idegen kéz vágja, acélos buzait hóhér kéz aratja, sőt a rabló népnek egy az akaratja, hogy vesszen el mind, mind ezer éves hazánk apraja és nagyja.

Miért haltatok hát meg ti tarjáni hősök, sirotok miért fedi haragos örökzöld? Az a hálánk jele, mert véretek árán jól megérdemeltétek, ti százak, ti ezrek, ti magyar vitézek.

Ünneplő Községség! Az ő emléküért szívóbb énekeljük most mindnyájan a dalt: Isten! Isten! Igazság Istene, óh... „Áldd meg! Áldd meg mind a két kezdetel ezerszer a... a magyart!”

* Zárószóként elszavalta a 25-ös estélyen Kruntorád Imre.

Veszek bármily mennyiségű

Szénát, szalmát, lóherét és lucernát.

GLÜCK ÖDÖN
takarmánykereskedő Bgyarmat, Rákóczi fejedelem-ut 3 sz.

Koestlin tortalapokat, Gerbeaud süteményeket és Gerbeaud cacaót kizárólag mi tartunk raktáron Salgótarjánban. Ligeti csemegekereskedés, a nagytrafik mellett.

kislány mégjobban összehúzta magát a bundáscsákában s vér futotta el csinos arcát, a haja tövéig. Kinos szünet után így szólt az elámult mama:

— Istenem, ajánlata meglep... Ilyen váratlanul!

A leány mintha mosolyogni akart volna megint.

Közel lehetett az éjféli, a vonat a váltókon döcögött már keresztül. Készüldödni kezdtem. Ebben a legislegutolsó pillanatban hátrafordult Barcsa hadnagy s felém szólt:

— Gyere csak!

Két másodperc múlva már bemutatott:

— Régi kenyerespajtásom.

Majd folytatta zavartalanul:

— Leendő kedves anyósom... Leendő hitvesem... Most kértem meg a kezét: Máriának hívják.

Anyá és leánya egyetlen szóval nem tiltakozott. De ugyan mit is szólhattak volna ez előtt a mindent eltipró fölény előtt? Észrevettem, hogy a leánynak könnyben csillant meg a szeme.

Még annyit, hogy Barcsa hadnagy nem szállt le Kassán, ahol másnap délután jelentkeznie kellett volna. Ahelyett hazáig kísérte el a mamát és leányát.

Barcsa hadnagyot én nem láttam attól fogva. Még a híre is elveszett.

Azazhogynapelőtt találkoztam vele.

Sok-sok esztendő hanyatlott el azóta, hogy utoljára fogtam vele kezét a kassai állomáson.

Tegnapelőtt estétől, hogy a Czuczor-utcában haladtam visszafelé, Barcsa

Hírek és különféle

Kormánytanácsosi kinevezési okirat átadása. A közelmúltban már megírtuk, hogy a Kormányzó Ur Ó Főméltósága Varjassy Bélát a Hungária Villamossági r. t. üzemfőnökét és a Salgótarjáni Villamossági r. t. műszaki igazgatóját a villamosítás terén szerzett érdemei elismerésül kormánytanácsossá nevezte ki. Polgármesterünkkel karöltve a Hungária Villamossági r. t. és a Salgótarjáni Villamossági r. t. igazgatósága és tisztikara az okirat ünnepélyes átadására minden előkészületet megtett. Varjassy Béla azonban hivatkozással a mai nehéz gazdasági viszonyokra, minden ünnepeltetés elől kitért és annak mellőzését kérte. Ennek következtében városunk Polgármestere a kinevezési okmányt f. hó 4-én délután személyesen adta át a Hungária Villamossági r. t. hivatalos helyiségében az új kormánytanácsosnak.

Meghívó. A Salgótarjáni Ipartestület 1932. évi február hó 7-én (vasárnap) este pont 8 órai kezdettel színházában táncos egybekötött (zártkörű) műsoros estélyt rendez. Belépődíj: Személyjegy 150, Családjegy (3 személy) 350 Pengő. Felülfizetéseket köszönettel fogadjunk és hírlapilag nyugtázzunk. Műsor: 1. Fucik: „Marinarella.” Nyitány Előadja a bányatársulati zenekar. 2. Az orr. Bohózat 1 felvonásban. 3. Straus: „Cigánybáró.” Egyveleg. Előadja a bányatársulati zenekar. 4. Menyasszonytánc. Énekes játék 1 felvonásban, három részben. 5. Liselli: „Ámor” Diszörög. Előadja a bányatársulati zenekar. Tánchoz a zenét a bányatársulati zenekar és Hangonyi Rudas cigányzenekara szolgáltatja.

A Luther Szövetség 31. i. családi estélyén Tuba Ilonka drámai erővel adta elő Vörösmarti Szózatját, Sztrókay Dániel Lóhe Vilmosról olvasott fel. Dianiska Mária szépen fejlődő hanganyaggal 2 magyar dalt adott elő Kovács Géza zongorakísérettel sok tapsot aratva, Vertich Antal zongorán kísért hegedűszoója ezuttal is magával ragadta hallgatóságát, Turek Berta mindegyre érdekesebb monológja sok mosolyt és tanúságot hagyott maga után a magyar lányokról, végül Dr Csengődy Lajos tartott vetített képes előadást: A háború és a képzőművészetekben címmel

A Szépművészeti múzeum régi képtárárt fogja vetített képes előadón bemutatni a Luther Szövetség febr. 7-én este 6 órakor az I. ker. iskola termében tartandó családi estélyén, amelyen szavaltatok, ének zeneszámok, monológ fogja a kísérő műsort szolgáltatni. Belépődíj nincs.

hadnagy jött szemközt velem, de a tül-felöli gyalogjárón. Ő nem vett észre, én nyomban megismertem.

Azon a régi őszön, amikor egyetlen attakkal kérte meg a szepeességi kislány kezét, tultengő fölény volt a jellemző vonása.

Mára nagyon kicsi ember lett. Mert lehajtott fejjel lépkedett a felesége oldalán, aki összeszorított apró ököllal magyarázott neki valamit. Minden föltevés szerint felvilágosította, (századszor leg-alább) az egykori hetyke hadnagy urat, hogy a háznál pedig ő parancsol. Már-mint az asszony.

Persze a fiatalasszonyra is ráösmertem az első pillanatban. Takaros teremtes volt most is. De nem félnék többé, mint azon az örökre elmerült őszön. Ellenkezően: diktál!

Valószínűnek tetszett, hogy bevásárolni mentek valamit: ilyenéjé nyitva még a Vásárcsarnok. Szatyor is volt náluk, de nem a feleség vitte a káriján, hanem Barcsa, az egykori tartalékos hadnagy.

Megálltam a gyalogjárón s hosszan néztem el utánok. Láttam már, hogy Barcsa pajtást is utólért a közös végzet: papucs lett.

Alig néhány lépést voltak a tulsó gyalogjárón, mikor felcsattant a fiatalasszony:

— Ahogy én mondom, úgy lesz minden... Megtanulhatta volna már!

És Barcsa hadnagy nem tiltakozott. Mindössze somolygott maga elé.

Utánanéztam másodszor is, de nem sajnálkoztam. Ellenkezően... Káriján kárörömmel.

LÁSSA ez a

„NIKOTEX-FAINTOS”

Elegáns, könnyű, olcsó gyűrűsszivár TÖBBET ÉR AZ ÁRÁNÁL

Darabonként is kapható minden trafikban. **Ára 8 fillér.**

Köszönetnyilvánítás. Mindazok, kik felejtethetetlen férjem elhunyt alkalmából mely gyászomban osztoztak, ezuton fogadják hálás köszönetemet. özv. Fekete Lászlóné.

Meghívó. A Salgótarjáni Acélgvári Olvasóegylet 1932. évi február hó 6-án, szombaton este 8 órai kezdettel farsangi tarka estét rendez, melyre az Olvasóegylet t. tagjait és az érdeklődő nagyerdemű közönséget ezuton hívja meg a Választmány. Előadásra kerülnek egyfelvonásos tréfák és komoly számok. Előadás után tánc reggelig. Felvonásokozók alatt Ursutz József karnagy vezetésével az acélgvári zenekar játszik.

Kultúrest. A Szent Erzsébet Nőegylet szordán d. u. 6 órakor a R.K. Olv. Körben látogatott gyűlést tartott abból az alkalomból, hogy dr. Koudela Géza a kiváló pap-zenész előadás tartására városunkba érkezett. — Kis Lajosné nőegyleti elnök keresetlen szavakkal üdvözölte az illusztris vendéget és felkérte előadásának megtartására. — Nagy figyelem és tetszésnyilvánítások között beszélt a kiváló szónok. Gondolatai, amelyek az életismeret, Isten s emberszeretet jellemezték, mélyseges hatást gyakoroltak a hallgatóságra. Mint kiváló zenei tehetség gyönyörű hasonlatokban beszélt a társadalmi összhangról, arról a rezonáló zenei jelenségről, mikor a zongorába kiáltó hangjára megrezdül a megfelelő hur; szöjlon bele minden ember szeretettel ebbe a nagy testvéri áradatba s arra csak szeretet lehet a válasz. — Előadásának modora, tónusa oly kellemes, hogy belopja magát a szívekbe, elmébe s azokban mely nyomokat hagy. — A nagy tapssal és éljenzéssel fogadott tanítást Traum Péter esperes-elnök köszönte meg s kérte fel a mielőbbi viszontlátásra a szónokot. — Ezután Nagy Béláné szavalt néhány bájos költeményt kellemes hangján, közismert kitűnő előadásmóddal. — Majd Koudela „Miatyánkját” énekelte el. Kiss Lajosné. Iskolázott szép hangján a teljes otthonosság és áterzés lopódzott az imádságos lelkekbe és szerzett nagy elismerést a jelenlévő szerzőnek és előadónak egyaránt. — A gyűlés ezzel végetért volna, de a közönség még hallani kívánta dr. Koudela Gézát, aki a lelkes felhívásra magyar voalkozásu intimitásokat mondott el a pápáról és Mussoliniről. Előadásának közvetlensége, nemes irredentizmusa a magyar értéket dokumentálta s azt hogy Rómában, az örök városban él a magyar szeretet és a magyar nagyrabecsülés.

Öngyilkosság. Mult hó 30.-án d. u. 1 órakor a Hirschgyár egyik üzemi irodájában föbelölte magát Fekete László adminisztratív tisztviselő. A déli szünet alatt követte el végetes tettét, mely azonnali halálát okozta. Felesége és 9 hónapos kis fia, édesanyja és testvérei voltak közvetlen hozzátartozói, akiket tömegesen kereslek fel részvénytáviratokkal. — A temetés — melyet Szabó Dezső ref. lelkész végzett, — f. hó 1-én volt a bányatársulati ravatalozóból nagy részvét mellett. A hirschgyári dalárda és bányazenekar gyászadalokat adtak elő. A sirnál Tarnay Kálmán a gyár mérnök-főnöke bucsusztatta a szorgalmas tisztviselőt.

A Salgótarjáni Róm. Kath. Olvasóköri segélyezésére ujabban adományoztak Márkus Lajos örökös tagság címén 100 P. Acélgvári Tiszti Kaszinó, Acélgvári Olvasóegylet, Simonics Márton késpénzben 100—100 pengőt, Acélgvári Rózsafüzér Társulat 20 pengőt. Németh Imre, Wahner Aladár 100—100 pengőt vállaltak el 10 évi törlesztésre a Kör kölcsönéből. A Kör vezetősége ezuton is hálás köszönetet mond nagylelkű tagjainak az áldozatkész segítségért. Egyben tisztelettel kéri a már írásban megkérsett tehetősebb tagjait, kik a karácsonyi ünnepek elfoglaltsága miatt nem tudták adományaikat, avagy kölcsönjegyzésüket elintézni, most sziveskedjenek azt a Kör

elnökségéhez eljuttatni. Az akció eddig is szép eredménnyel járt, nem remélt megértést tanusítottak a Kör nemeslelkű barátai. Sajnálattal nélkülözi azonban a Kör még néhány hívének távolmaradását az Olvasóköri megmentését célzó akcióból.

Ingyenes népkönyha a városi menházban. A mult évi novmber hó közepétől december hó végeig a magyar asszonyok helyi csoportja által vezetett ingyenes levesosztást f. évi január hó elsejétől a Szt. Erzsébet róm. kath. Nőegylet folytatja tovább február 8-ig. Hogy a város legszegényebbjai most a tél derekán ne nélkülözzék: a tápláló meleg ételt február hó 8-tól újra a MANSz veszi át ezt a szeretet munkát és kéri a nemes szívű emberek további érdeklődését és adományokkal való támogatását. Mindnyájunk lelki nyugalma érdekében igyekeznünk kell ezt a levesosztást a tél végéig lefolytatnunk, — azért siessen mindenki erejéhez képest az akció támogatására. Az adományok a városi menház konyhájába küldendők.

„A 25-sők” sorsolási nyermény jegyzéke. Rudnai kép 767, virágváza vörös, csiszolt 913, virágváza kék csiszolt 787, virágváza sárga csiszolt 865, sonka I. 936, sonka II. 505, mákdaráló 75, zsemlyedaráló 625, husdaráló 669, fazék 151, lábas 195, gyufatartó 449, szénhordó asszony 557, vasöntő szobor 337, plakett öntött 907, turul öntött 358, gyöngysor 947, 1 üveg pezsgő 374, 1 üveg habzó bor 309, 1 likörkészlet színes 80, 1 boroskészlet festve 126, 1 vízeskészlet 88, 1 tészta készlet 524, 1 gyümölcskészlet 887, 2 virágváza fehér csiszolt 854, 2 virágváza rózsaszín sima 350, 1 virágváza lila csiszolt 578, 1 kép csendélet 858, 1 tájkép 207, 1 üveg Szikla bor 497, 1 üveg Salgó likör 391, 1 üveg Cognac 743, 1 üveg borpárlat 282, 1 üveg Brazil rum 760, 1 üveg Elite likör 906, 1 bonbon kosár 510, 3 drb. Elida szappan 781, 1 rézkár 815, 2 drb. gyermekkép 572, 1 nyul 34.

A legszebb helyen Tátra-utca 51. egy ház eladó, ugyanott 2x2 nagylakás kiadó összes mellékhelyiséggel. Bővebbet ott lévő szabó üzletbe.

Franciaországból nemrégiben hazajött tanárjelölt francia társalgást, francia nyelv s más középiskolai tárgyak tanítását vállalja. Kelemen János, Kassai-sor 48 sz.

Budapesti cég

elsőrendűen bevezetett, könnyen eladható cikk incassóval is megbízható képviselőt keres. Ajánlatokat referenciákkal „Megbízható” jelíge alatt Rudol Mosse hirdetőiroda, Budapest, IV. Váci-utca 18. továbbít.

Árverési hirdetmény.

Irom Aladár salgótarjáni rőfőskereskedő árukészlete, berendezése és kinnlevősége az elrendelt likvidáció folytán 1932. február 12-én háromnegyed 12 órakor Salgótarjánban, a cég telephén az Országos Hitelvédő Egylet, Budapest (V. Alkotmány-utca 8.) közbenjöttével nyilvános árverésre kerül.

Az árukészlet megtekinthető a helyszínen. Az árverési feltételek és a leltár megtekinthetők a helyszínen és az OHE-nél is d. e. 9—2 óra között. Ajánlatok 10 százalékos bantpénzzel az árverés előtt a helyszínen is átadhatók az OHE megbízott kezeihez.

MEGHÍVÓ.

A Salgótarjáni Keresztény Iparosok Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezte 1932. évi február hó 21-én (határozatkép telenség esetén 1932. évi február hó 28-án) d. e. 11 órakor az Ipartestület színházában tartja

évi rendes közgyűlést melyre tagtársait tisztelettel meghívja az IGAZGATÓSÁG.

Tárgysorozat, továbbá a mérleg és eredményszám, valamint az Igazgatóság jelentése az üzlethelyiségben a közgyűlést megelőző 8 napon át megtekinthető.

Mátraszelei fűtő szén

por és palamentes

10 métermázsa házhoz szállítva 18 P.

Megrendelhető Czirbesz-féle vendéglőben főtéri állomással szemben és lakásomon Fő-utca 9. szám alatt. Tisztelettel:

(szabados) Donovan József

Figyelem! A jelenleg szállított szénminőség nem hasonlítható össze az eddig szállított minőséggel.

JOBB MINŐSÉG!

RÉGI ÁR!

Szerkesztői üzenetek.

Kulturpolitikus. Névtelen levelet, nem közlünk.

Cs. M. Szives türelmet, köszönjük és közöljük.

Egyesületi és kiállítási hírek.

A M. G. O. E. pesterzsébeti fiókegyesülete február 7-én rendezte első galambkiállítását, amely a nagy érdeklődés folytán szép sikerűnek ígérkezik. A Délmagyarországi Baromfi-, Galamb- és Házinyúltenyésztők Egyesülete február hó 7—8 napjain rendezte kiállítását Békéscsabán, Rákóczy-ut 7 sz. alatt. Térdijak: liba, kacsa, pulyka és páva után darabonként 1 pengő, tyúkfélék és nyulak után darabonként 80 fillér, galambok után darabonként 40 fillér. Ezen hireinkkel kapcsolatban meg kell hogy említsük azon érdekes körülményt is, hogy a legutóbbi kiállításra meghívót kapott a legkisebb és legfiatalabb galambtenyésztő is, Makó Rózsika személyében, aki értesülésünk szerint a meghívót el is fogadta és a kiállításon galambjaival részt is fog venni. Sok szerencsét és sikert kívánunk a kis Tenyésztőnek.

HIRDESSÜNK

A Munka

politikai hetilapban.

Munkabeszüntetés. Mint értesülünk a somosközfalusi Hofbauer bánya kőbányájában részleg munkabeszüntetés következett be. F. hó 28-án a kőhasító-munkások körülbelül harmincketten beszüntették a munkát, miután nagyobb bérkövetelésüket a bánya nem teljesítette. A bánya m. hó 11-én kizárólag a nagy munkanélküliségre való tekintettel kezdte meg üzemét az egyébként csak nyári munkát kívánó kőfejtést és hasítást. Előreláthatólag rövid időn belül az egyeztető tárgyalások eredményre fognak vezetni. Egyelőre tart a sztréik.

Gyengélkedés idején, különösen ha a rosszullétet szorulás fokozza, a természetes „**Ferenc József**” keserűvíz fájdalommentes székürülést és kielégítő emésztést hoz létre. Híres nőorvosok a legnagyobb elismerés hangján írják a valódi **Ferenc József** vizről, mert ez a kritikus korban is hosszabb időn át alkalmazható, anélkül, hogy kitűnő eredménye változnék. A **Ferenc József** keserűvíz gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

Ne félővázson, hanem azonnal vegyen egy doboz 3 sonka védjegyű Magyar Sonkapácot 2 pengőért vagy 70 fillérért. Hálás lesz érte! Kapható mindenütt. Ha valahol nem kapná úgy rendelje meg a pénz előzetes beküldése mellett a Főraktárból. „Baross Illatszertár” Győr Baross-ut 7. szám Tel. 867.

Salgótarjáni Népbank emeletén lévő lakás mely áll 2 szoba, előszoba, erkély, konyha és mellékhelyiségekből azonnal kiadó. Érdeklődni lehet a fenti bank Igazgatójánál.

Mindennapos székszorulás, vastagbélhurut, felfuvódás, oldalfájás, légzési zavar, szívdobogás, fejfájás, fülzúgás, szédülés és lehangoltság eseteiben a természetes „**Ferenc József**” keserűvíz a bélműködést rendbehozza a megszabottá, át az embert a kellemetlen érzésektől.

5 szobás lakás mellékhelyiségekkel — és üres telek 600 □-öl jutányos áron eladó. Bővebbet Forgács-utca 8. sz. alatt a tulajdonosnál.

Ismeretterjesztő előadások. F. hó 7-én (vasárnap) este 8 órai kezdettel műsoros, vetített képekkel illusztrált előadás lesz: a Hirschgyár megfelelő helyiségében, (előadó Hunyár Ádám) és a Forgács-telepi társulati iskolában, (előadó Sztankovits János) folyó hó 14-én az Ipartestület megfelelő helyiségében este 6 órai kezdettel (előadó Sztankovits János.) Az előadások díjtalanok. Az érdeklődőket, azok családtag és ismerőseit tisztelettel meghívja és szeretettel várja a rendezőség. Erősítsük s acélozzuk lelkünket a szebb és közelebb boldogabb jövőért!

Vármegyei rendkívüli közgyűlés volt m. hó 28-án, melyen a beteg főispánunk, dr. Söldös Béla helyett az alispán, dr. Baross József elnökölt. Az alispán indítványára a törvényhatósági bizottság egyhangúlag elhatározta, hogy a beteg főispánt nagyrabecsülésük, szeretetük és ragaszkodásuk jeléül táviratilag azzal a kívánsággal keresik fel, hogy az Isten mielőbb gyógyítsa fel betegségéből. A tárgysorozaton kívül a törvényhatóság hódoló tisztelettel vette tudomásul a Főméltóság Kormányzó közzönő leiratát névünnepe alkalmából hozzá előterjesztett üdvözlő feliratra. A vármegye örökös tagjait választásra kijelölő bizottságot megválasztották Hanzsely Gyula, Jeszenszky Kálmán személyében, póttag lett dr. Kenessey Albert. Ehhez a főispán kinevezte dr. Sztranyavszky Sándort, Schindler Aladárt, póttagul Pauer Jenőt, az alispán pedig Kohuth Adorjánt, Róth Flórist, póttagul Pekáry Istvánt. A vámosmikolai járásnak szolgabírói kirendeltséggé való átszervezése értelmében a rendelet megérkezett, de a végrehajtásra vonatkozólag nem. A közgyűlés a Bata-féle cipőgyár letelepedése elleni tiltakozás tárgyában pártoló feliratot küldött, valamint a tisztviselők és nyugdíjasok személyi kiadásainak csökkentése tárgyában. Az inségakció céljaira a gyámpénztárból 40.000 P. kölcsön vétetett fel. Dr. Baross József alispán személyi pótléka 200 P. és dr. Kenessey Albert közkórházi ig. főorvos működési pótléka 500 P. kormányhatósági jóváhagyásra felterjesztést nyert. Dr. Hetényi Rezső tb. főszolgabíró a 8-ik, dr. Szűts Andor köz-kórházi főorvos a 9-ik fiz. osztályba léptek elő. A kéményseprési díjakat az egész megye területén 15 százalékkal csökkentették. A tárgysorozat többi pontja csekélyebb jelentőségű ügy volt.

Menetrendváltozás. A téli menetrend életbelépése óta, úgy a M. Kir. Államvasutak, mint a Duna-Száva-Adria vasút, Győr-Sopron Ébenfurti vasút, Szeged-Csanádi vasút és Nyiregyháza-vidéki kisvasutak több vonalán menetrendváltozás történt. Ezeket a változásokat az „időközi menetrendváltozások” címmel megjelent füzetecske tartalmazza. E füzetecskét csak az kaphatja meg díjtalanul, aki a MÁV. menetrendben vagy vasúti utmutatóban s annak 1 pengős kiadásában, a volt zöld menetrendben lévő szelvényt beküldi; ezért felhívjuk az érdeklét közönséget, hogy az említett szelvényt — postabélyeggel együtt — a Kiadóhivatalhoz (Budapest, VIII. Eszterházy-átca 4.) haladéktalanul küldje el. A beérkezett szelvény ellenében úgy a most megjelent, mint a később megjelenő „Időközi Menetrendváltozások” is megküldetnek és így az október óta forgalomban lévő és bármikor vásárolt téli menetrendkönyv a nyári változásig állandóan használható.

Irodalom fillérékért az utcán. Félesztendővel ezelőtt újszerű vállalkozás indult, mely 10 fillérért ad minden csütörtökön egy-egy új magyar regényt, minden dohánytőzsdében, újságos bódében és újságárusoknál. A lapot megindulásától fogva állandóan figyelemmel kísérjük, mert nagyon is érdekel minket, hogy e kiadónak módjában lesz-e a lapot fenntartani? Igen! Az olvasóközönség a Nyil-at szeretetébe fogadta, mert az olvasótáborra egyre emelkedő példányszámban vásárolta meg az eddig 28 héten át megjelent 28 magyar regényt. Mi a Nyil célja? Átmenteni a mai súlyos gazdasági viszonyok mellett a magyar közönség olvasási kedvét egyrésztől. Másrészt pedig munkát, megélhetést és talán, ami még ennél is fontosabb, nyilvánosságot biztosítani a magyar íróknak, de a Nyil egy további igen helyeselhető célkitűzése: helyet adni a fiataloknak, az eddig még „fel nem fedezetteknek,” kiket saját erkölcsi súlyával fogadtat el az olvasóival. Erdős Renée, Lakatos László, Pásztor Árpád, Surányi Miklós, stb. regényei mellett, eddig hozta a Nyil Pintér Ferenc, Lukács István, Nógrádi Béla, Csöndes Géza, Ujvári Sándor, stb. műveit, kiket mint regényírókat a magyar olvasóközönség a Nyil által ismert meg. A Nyil nemcsak a magyar írókat pártfogolja, hanem a magyar rajzolóművészeket is azzal, hogy regényeit illusztrálva jelenteti meg. Az illusztrátorok sorában helyet foglalnak a grafikai művészek nagyjai és friss tehetségei. Mi a magunk részéről örömmel üdvözljük e vállalkozást és kívánjuk, hogy a magyar olvasóközönség a Nyil-at, illetve rajta keresztül a magyar irodalmat minél nagyobb szeretetébe fogadja, hogy ezáltal ideiglenesen pótolhatók legyenek azok a nagy hiányok, melyeket a mai nehéz gazdasági viszonyok a könyvkiadás és a könyvvásárlás normális menetébe okoztak.

Csak 10 pengő

szortírozott reklám-élelmiszer postacsomag, mely, tartalmaz:

- 1-2 rud 1 kgr. elsőrendű tisztán sertéshusból gyártott márkás téli szalámit,
- 1 doboz 6 darabos ementháli sajtot, teljes zsíros,
- 1 bádogdoboz legfinomabb szardiniát olívaolajban, kulcsal,
- 1 doboz 1/2 kgr. legjobb minőségű vajasskeksz teasüteményt,
- 1 üveg 7/10 liter 3 csillagos magyar konyakot,
- 1 csomag Ceylon angol teát.

Fenti 6 cikkből álló csomagot, bérmentve utánvételt csak 10 pengőért szállítja.

Deutsch Miksa

Budapest, III., Szentendrei-ut 14.

Salgótarján megyei város polgármesteri hivatalától.

Zupán János hagyatéka.

1235/1932.

Arverési hirdetmény.

Végrendelet és örökösök nélkül elhalt Zupán János hagyatékához tartozó ingóságokat (fabódé, faladák, kályha, ágynemű, mérleg stb.) örökösök árúsi bódéjában (Vág u. Palackgyári kapuval szemben) 1932. február 10-én (szerdán) d. u. 3. órakor megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett elárverezem.

A vételárát és a vételi illetéket vevő azonnal fizetni és a megvett ingókat elszállítani tartozik.

Salgótarján, 1932. február 4.

A polgármester helyett
Nékám s. k.

Ingyen prágai sonkája lesz

ha disznóöléshez 3 Sonka védjegyű

Magyar-

Sonkapácot

vesz, mely a sonkáknak, husneműeknek prágai sonka ízt és zamatot kölcsönöz. Egy adag 10—15 kg. sonkához 70 fillér. 40—50 kg. hushoz, sonkához 2 P.

Salgótarjánban a következő helyeken szerezhető be:

Keresztény Ip.
Fogy. Szöv.
Szabó István
Mayer Vilmos

László Illatszert.
László György
Illatszertár
Révay Sándor

Továbbá minden gyógyszerárban, erogériában és fűszerkereskedésben.

Ha valahol nem kapná, úgy a pénz előzetes beküldése mellett rendelje meg a főraktárból „Baross-Illatszertár” Győr Baross-ut 7. Tel. 867.

Fülek-utca 2. sz. ház eladó. Érdeklődni lehet ugyanott.

Egy szoba konyhás lakás kiadó. Érdeklődni lehet a Takarékpénztárnál.

Egy üzlethelyiség a Salgó-utca 13 szám alatt kiadó.

1394 1931 vht. szám.

Arverési hirdetmény.

Dr. Landgráf Dezső ügyvéd által képviselt Országos Központi Hitelszövetkezet javára 20.000.000 K. tőke és járuléka erejéig a bpesti közp. kir. járásbírósság 1926 év P. K. X. 380687 sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytán végrehajtás szennvedőtől 1927 évi január hó 5 n. lefoglalt 1550 P. becsértékű ingóságokra a salgótarjáni kir. járásbírósság 160—927 sz. végzésével az árverés elrendeltem, annak az 1908. évi XLI. t.-c 20. §-a alapján az alább megnevezett s a foglalási jegyzőkönyvből ki nem tűnő más foglaltatók javára is az árverés megtartását elrendelem, de csak arra az esetre, ha kielégítési joguk ma is fennáll és ha ellenük halasztó hatályú igénykereset folyamatban nincs, végrehajtást szenn. lakásán üzletében Mátra-novákön leendő megtartására határidőtől 1932 évi február hó 23 nap délután 3 órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt sertés, lovak, széná s egyéb ingóságokat a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés ellenében, esetleg becsáron alul is — de a kiküldési ár kétharmadánál alacsonyabban nem fogom eladni. Azon ingóságokra, amelyeknek a kiküldési ára egyezer pengőn felül van, az 5.610—931 M. E. számú rendelet értelmében csak azok árverezhetnek, akik a kiküldési ár egytizedrészt bantapenzül letesznek.

Salgótarján, 1932 évi január hó 17 n.

Török Gyula
kir. bir. végrehajtó.

Salgótarján m. város polgármesterétől.
489/1932.

Hirdetmény.

Néhai Löwinger Rezső községi orvos 1200 pengős alapítványának 1931. évi kamataira pályázatot hirdetek.

Az alapító levél rendelkezései értelmében az alapítvány évi kamata az alapító halálának évfordulóján február 23-án két salgótarjáni szegény között osztandó ki. A kamatokra minden salgótarjáni szegény pályázhat. S kérelmek írásban, vagy a város főjegyzőjénél szóban terjesztendőek elő.

Határidő 1932. február 15.

Salgótarján, 1932. január 18.

Förster Kálmán
polgármester.

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

6 Sz. 7 V.

10 Sz. 11 Cs.

13 Sz. 14 V.

Nyugati front.
1918.

Irta: Vajda László.

Kieg.: Vigjáték.

Repülő
menyasszony.

Halálsugarak.

Jön!

ARIANE.

Jön!

Kezdetek: Kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton este 8 vasár- és ünnepnap d. u. 5, 7 és 9 órakor.